Anul al 57-lea
10 Pagini

EXEMPLARUL { In România 3 lei / In străinătate 6 lei
Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 334 Miercuri 4 Decembrie 1940
10 Pagini P IIII

ABONAMENTE IN ȚARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

ABONAMENTE IN ȚARĂ cu un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. și UNIV. LITERAR câte 220 lei
UNIV.-SPORT 500 lei

DIRECTOR ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

ASIGURAREA IN PROFESIUNILE LIBERE

Cu prilejul adunării generale a colegiului medicilor, s'a dat citire proectului de lege privitor la înființarea și organizarea unei case de credit, ajutor și pensiuni a medicilor din România.

Amănuntele cu privire la modalitățile procurării fondurilor necesare pentru funcționarea acestei Case, cele referitoare la organizare, etc. sunt susceptibile la modificări ori completări — întrucât e vorba doar de un proect de lege, — inițiativa principială corespunde unei necesități absolute și e datoria medicilor să lupte fără răgaz pentru înfăptuirea ei.

Concepția modernă despre munca în folosul obștei impune această măsură de prevedere atât în ce privește asigurarea viitorului liber profesionistului, cât și în ce privește contribuția pe care orice muncitor intelectual — care își știe urmașii puși la adăpost de orice eventualitate — o poate aduce patrimoniului comun al neamului său.

In toate domeniile profesiunilor libere, în artă, în medicină, în inginerie, farmacie, barouri, etc. problema e pusă de mult și unele categorii de profesioniști intelectuali au și realizat aceste deziderate.

Națiunea însăși are interesul ca muncitorii intelectuali, la fel cu cei manuali, să-și știe asigurată ziua de mâine, pentru ca astfel elementele capabile să se dedice exclusiv artei ori științei căreia i s'au devotat.

Până acum dorința firească de a aduna o rezervă materială pentru viitor impunea fiecăruia o comercializare a muncii și nimeni nu poate aduce vreo învinuire celui ce se gândește să-și pună la adăpost familia pentru cazurile în care neprevăzutul decide.

Apostolat, artă pură, știință exclusivă, cercetări atente și îndelungate în legătură cu o descoperire, cu o invenție, nu pot face muncitorii intelectuali strânși nu numai de grija existenței zilnice ci și de perspectiva de a lăsa urmașii la voia întâmplării. Pierde știința, pierde arta, patrimoniul național nu se îmbogățește cu nimic și toate acestea numai din cauza lipsei de solidaritate și de prevedere a celor din câmpul muncii intelectuale.

In Italia „Confederația profesioniștilor și artiștilor" încadrează toate casele mutuale de ajutor și pensiuni ale tuturor categoriilor din acest domeniu și statul însuși intervine cu protecția sa tutelară, având în vedere că, în deosebi în vremuri grele, produsul și munca acestor intelectuali trec pe al doilea plan față de preocupările privitoare la nevoile vieții curente.

Punând pe temeiul practic realizarea „Casei de ajutor și pensiuni" colegiul medical va face nu numai o instituție de prevedere socială pentru membrii săi, va face o operă de o mare importanță pentru întreaga colectivitate națională, va contribui la progresul științei medicale și va da și altor categorii de profesioniști îndemnul de a se solidariza spre a contribui cu toții la propășirea neamului nostru.

Duminică seară a fost un scurt cutremur de gr. 3-4

După un răstimp în care se păruse că scoarța pământului, în cuprinsul țării noastre, s'a liniștit puțin, Duminică seara la ora 7 și 13 m. s'a simțit un nou cutremur, din fericire de mică intensitate și de scurtă durată, — urmare, desigur, a operației de așezare a straturilor terestre.

Iată comunicatul trimis, în această privință, de Observatorul Astronomic din Capitală:

In ziua de 1 Decembrie 1940, s'a înregistrat la observatorul Astronomic, la ora 19.13', un cutremur de pământ de intensitate între gr. 3 și 4, cu epicentrul în Vrancea.

MAREA NEAGRĂ BÂNTUITĂ DE O VIOLENTĂ FURTUNĂ

Constanța, 1 Dec.

Incepând de aseară, pe Marea Neagră, în deosebi dealungul coastei dobrogene, s'a dezlănțuit o puternică furtună, a cărei intensitate crește din oră în oră.

La ora când telefonez, vântul bate cu tărie, atingând forța VII-a.

Valurile sunt foarte mari, acoperind digurile portului Constanța și inundând cheul „Regele Carol I".

Odată cu furtuna, temperatura a înregistrat o continuă scădere, ajungând pe seară 0°.

Din cauza furtunii deslănțuite pe Marea Neagră, vaporul francez „Dorian II", care a îmbarcat 200 evrei în portul nostru și urma să plece în Orient, și-a amânat plecarea.

Dealungul coastei, navigația a fost cu totul întreruptă.

Deasemeni, pescuitul a fost întrerupt. Mai multe bărci pescărești, aflate în larg, au fost nevoite să revină la țărm. Una din ele s'a răsturnat în dreptul punctului Midia, ocupanții salvându-se prin înot.

BULETIN ARHEOLOGIC ȘI NUMISMATIC

MONETE ROMANE TÂRZII

de CONST. MOISIL

In câteva buletine precedente am atins în treacăt problema decadenței economice și monetare a imperiului roman în veacul al III-lea și al IV-lea d. Cr.

Unele dintre aspectele cele mai interesante ale acestei probleme

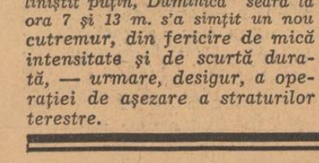

Fig. 1
Solidus dela Constantin cel Mare

le constituie, de sigur, fluctuațiile ce le-au suferit monetele de aur în această epocă.

S'ar putea crede, că aurul, acest metal prețios, care a servit în toate timpurile drept etalon pentru diferitele monete, își păstrează o valoare stabilă permanentă și că în special în epocile de criză este un îndrumător pentru fixarea valorii monetelor din alte metale.

In realitate însă se întâmplă tocmai contrariul. Aurul fiind mai prețios decât celelalte metale monetare, piesele de aur sunt mai căutate în astfel de epoci de către toți cei ce au interesul să-și asigure averea.

Aceștia adună monetele de aur și le tezaurizează, scoțându-le astfel din circulație și lipsind comerțul de un instrument de schimb atât de important. Din această cauză valoarea pieselor de aur crește cu cât ele sunt mai căutate și cu cât numărul celor rămase în circulație devine mai mic.

Deci în loc să aibă o valoare fixă, monetele de aur sunt supuse, după împrejurări, la cele mai mari fluctuațiuni.

Fig. 2
Triens dela Constantin cel Mare

In imperiul roman criza economică din veacul al III-lea și al IV-lea i-a silit pe împărați să încerce a remedia acest inconve-

(Continuare in pagina 2-a)

Măreața manifestație națională dela Alba Iulia

Aniversarea Unirii Ardealului în veci românesc cu Patria Mumă

Ziua care înseamnă sărbătorirea celui mai important act din istoria României moderne, unirea, a fost îndoliată de amintirea pierderii acelor fășii din trupul țării pe cari nici odată nu le vom uita; de suferințele fraților rămași dincolo de fruntarii; de pribegia celor ce și-au lăsat acolo căminul, rodul muncii, mormintele în care odihnesc strămoșii strămoșilor noștri...

Visul milenar al închegării românismului într'un stat unitar s'a înfăptuit cu truda înaintașilor cari au ținut mereu aprinsă făclia dragostei de neam și cu sacrificiile vieții celor 800.000 de ostași, pentru ca din cauza neprevederii și nevolniciei conducătorilor din ultimii ani, să vedem prăbușindu-se integritatea hotarelor!

Din înaltul Cerului, sufletele celor cari au cimentat cu sângele lor unirea românismului vin să ne arate calea pe care credința neclintită în dreptatea cauzei noastre trebue s'o urmeze, până la desăvârșita izbândă.

Nu cerem nimic din ce este al altora; cerem ce este al nostru de milenii, cerem pământul românesc pe care nimeni nu-l poate contesta, cerem dreptul nostru pe care nimeni nu ni-l poate răpi.

Lovitura pe care am primit-o, nu ne doboară; ea ne întărește dârzenia, ne călește rezistența, ne îmbărbătează voința și ne oțelește hotărârea de a lupta pentru repararea marei nedreptăți ce ni s'a făcut.

Nu poporul român poate fi făcut răspunzător de greșelele conducătorilor din ultimii ani, dar poporul român tare pe credința lui și pe sfințenia drepturilor lui va găsi calea să recâștige bunul cel mai de preț pe care îl are un neam, unirea, strângerea într'un singur mănunchi a tuturor fiilor săi.

Punctul de unde au pornit greșelele, ale cărei consecințe le suportă țara sfâșiată, a fost stăruința neomenească întrebuințată de sus, spre a ne divide, spre a ne dezbina, spre a ne vrăjmăși, pentru a nu avea la vreme o solidaritate care să nu îngăduie o conducere ce ne ducea pe căi piezișe.

Mai prezentă, mai precisă, simțim astăzi, în ziua aniversării unirii, eroarea de a nu fi fost toți un singur gând, un singur suflet, o singură năzuință, aceia de a păstra intact patrimoniul sacru lăsat de generațiile cari au realizat unirea.

De acolo de sus, din eterica senin[illegible] a N'antului, mărețe figuri ale românismului, toate, dela umilii dascăli care în provinciile robite învățau slova românească pe fiii neamului obidit, până la marii cărturari exponenți ai drepturilor noastre seculare; dela Regele Ferdinand Intregitorul până la sutele de mii de soldați, ne șoptesc cu dragoste îndemnul, datoria, porunca:

— Uniți-vă! Nimic nu se face fără frățească solidaritate! Fiți uniți ca să fiți tari, fiți tari ca să puteți recâștiga sfintele drepturi pentru cari ne-am sacrificat. Uniți-vă, pentruca generațiile ce vă vor urma, să nu vadă în orbirea și în dezbinarea voastră, cauzele principale cari au dus la destrămarea patrimoniului ce v'a fost încredințat spre a-l apăra pe calea continuității!

REGELE FERDINAND INTREGITORUL

Nu se poate sărbători mai sincer și mai elocvent unirea, decât unindu-vă!

Acesta este sensul adevărat al marei sărbători dela Alba Iulia și acesta este învățământul ce trebue să-l înțelegem cu toții din caldele cuvântări rostite în simbolica cetate ardeleană.

O categorică afirmare a drepturilor noastre

Dela trimisul nostru special

Alba Iulia, 1 Dec.

Aniversarea Unirii Ardealului s'a desfășurat în cadrul unei impresionante ținute morale.

Loviturile primite n'au putut clinti nici demnitatea națională a norodului, nici conștiința drepturilor noastre etnice.

Acest lucru s'a putut vedea mai bine astăzi, la Alba-Iulia, cu ocazia solemnităților de aci.

N'au fost vuete de bucurie nemărginită, ca altă dată, și cetatea n'a mai fost îmbrăcată cu fast protocolar.

Haina ei de sărbătoare a rămas sobră și însuflețită de voințe dârze. In puține cuvinte, s'ar putea spune că a fost o sărbătoare cu ceremonialul chemărilor de lupte viitoare.

Steagul tricolor a fost aclamat pretutindeni cu, ardoare, și a stăpânit Alba Iulia mai mult ca oricând.

Dela gară până în piață și de aci până în cetate, lumea a trecut printre două brâuri nesfârșite de tricoloruri. N'a rămas stâlp care să nu poarte pe el un stindard, iar fațadele caselor s'au întrecut în pavoazarea fațadelor.

In imensa piață a orașului, s'a ridicat estrada, având un mare fundal verde, pe care străjuește chipul Căpitanului. Aci, Conducătorul statului și d. Horia Sima au primit defilarea.

In cetate, pe imensul platou din fața catedralei, corpul muncitoresc legionar a ridicat a doua estradă, având un panou imens, cu chipul Căpitanului, înconjurat de martirii Horia, Cloșca, Crișan și Avram Iancu.

De pe ea au vorbit mulțimei, d-nii general Antonescu, Horia Sima, conducătorul mișcării legionare și ceilalți cuvântători.

Cuvântarea d-lui general I. Antonescu

In cadrul vibrantelor cuvântări rostite de vorbitori în această împrejurare, d. General Ion Antonescu, Conducătorul Statului Român și Președintele Consiliului de Miniștri a spus următoarele:

ROMÂNI!
FRAȚI ARDELENI!
LEGIONARI!

1 Decemvrie nu este anul acesta ziua bucuriei naționale.

1 Decemvrie este ziua durerii Neamului.

1 Decemvrie este astăzi, pentru noi, ziua martirilor cari au suferit și au murit, s'au jertfit și au căzut odată cu granițele noastre sfinte.

1 Decemvrie este anul acesta ziua judecății trecutului, este ziua mustrării și a pocăinței, dar este, fraților, și ziua care ne deschide calea drepturilor viitorului. Să pășim pe această cale cu încredere în biruință.

Am pus două mii de ani, ca să ne întemeiem hotarele vieții și drepturilor românești, hotarele lui Traian, ale lui Mihai Bravu și ale lui Ferdinand; am umplut de rușine și paginile de glorie milenară ale istoriei noastre și slovele biruinței românești, lăsând să se prăvălească în prăpastia robiei ceeace zidise glia martirilor atâtor veacuri și sângele ultimilor 800.000 de morți.

Să nu uităm, fiindcă istoria nu va uita pe vinovați, și vinovați suntem cu toții. Unii pentru că au tăcut, alții pentru că am greșit, cu toții pentru că am suportat.

Douăzeci de ani ne-am frânt puterea, ne-am slăbit cugetul și ne-am sleit mințile în lupte fratricide pentru ideologii, în desbinări stupide, în bârfeli odioase, în vrajbe dureroase și în apucături neomenoase.

Greșelile au venit la scadență. Teribilă scadență.

Granițele s'au prăbușit rând pe rând, fără ca să încercăm să le apărăm, fiindcă România a fost surprinsă de furtună total slăbită înăuntru și fără niciun sprijin în afară.

A fost pedepsită o națiune care va fi eternă, pentru păcatele unei generații care este trecătoare. Dar să nu ne robim durerii. Durerea și înfrângerea închid în mormântul Istoriei neamurile sortite pieirei, dar redeșteaptă și înalță adevăratele popoare. Și Neamul Românesc nu piere.

Din îndepărtate veacuri și până azi, el a reînviat de nenumărate ori triumfător și înviorat din cenușa suferințelor și umilințelor sale.

Deaceea, din această cetate a unirii, a drepturilor noastre veșnice și încercate, mă adresez cu încredere tuturor. Imi îndrept gândul plin de nădejde spre ardeleni, spre ostași, spre legionari și spre toți românii.

Frați ardeleni!

Voi care v'ați sfâșiat sufletul și trupul;

Voi care v'ați părăsit încă odată vetrele vieții și crucile mormintelor;

Voi care ați adăugat dureri noi la hrisovul suferințelor de veacuri;

Nu desnădăjduiți.

Pe umerii voștri stă apăsarea sfântă a datoriilor strămoșești.

In această clipă de îngenunchiere, îngenunchiați ca să auziți trosnetul de trupuri pe roată ale lui Horia și Cloșca; simțiți în sânge clocotul de viață ardelenească a lui Avram Iancu și ritmul de redeșteptare națională a lui Mureșan. Plecați urechea la brazda strămoșească și purtați în cuget icoana gândurilor lui Lazăr, Șincai și Șaguna și cutremurați-vă de biruința măreață și veșnică a lui Mihai Viteazu.

Ne-am născut aci, suntem cei dintâi așezați aci și vom pleca cei din urmă. Vom muri aici, frați ardeleni, fiindcă nu putem părăsi ceeace nu se poate părăsi. Nici furtunile, nici trufiile, nici trădările nu ne vor clinti.

In fața noastră, viitorul stă aspru și greu, dar plin de nădejdie.

Am făcut totul pentru a mângâia suferințele pribegilor. Credința lor este nesfârșită, durerea lor este nemărginită, ura lor este fără limită.

Deși am găsit o țară secătuită, am dat totuș multe ajutoare și vom face toate jertfele pentru a le da putința să înceapă, prin muncă, viața lor dela capăt. Am expropriat pentru ei toate proprietățile rurale evreești; pe ele am așezat mare parte din pribegii neamului.

A vrut Dumnezeu ca eu, care am luptat în tinerețe pentru granițele neamului și m'am străduit pentru onoarea și puterea armatei, să am la bătrânețe dureroasa soartă de a aduna pe risipiții granițelor sfărâmate, fără să am putința de a le mângâia rănile atâta cât sufletul meu și al D-voastră ar dori-o.

Am făcut totul ce este în putința unui om să facă pentru a opri lovirea celor rămași peste frontieră și pentru a le apăra viața și avutul.

Exodul și prigoana sfâșietoare pare că s'au oprit.

Am fost la Roma și la Berlin pentru ei, pentru noi toți, pentru generațiile viitoare.

Am arătat, cu un suflet și cu cuvinte ce se vor cunoaște odată, tot trecutul nostru, toată durerea și toată sfâșierea noastră de azi.

Am găsit înțelegere. România nu mai este detestată.

România nu mai este singură.

Aveți încredere. Aveți răbdare. Nu pot astăzi să vorbesc mai mult. Sunt soldat și om politic și trebue să tac. Toți trebue să înțelegeți că nu poate fi refăcut în două luni ceeace am sfărâmat în 20 de ani. România nu se reclădește cu vorbe, ci cu muncă, cu răbdare și cu perseverență.

Toți trebue să păstrăm încrederea în drepturile neamului, să ducem o luptă de credință, de muncă și de jertfă, și prin jertfă să ne câștigăm dreptatea. Fiindcă dreptatea străjuește lumea. Și dreptatea lumii va fi dreptatea noastră.

Ostași, din cetatea biruinței lui Mihai Vodă, dela temeliile întregitoare de neam îmi îndrept gândul spre voi toți, pentru a vă remărturisi toată iubirea, toată nădejdea și toată siguranța pe care neamul întreg o pune în voi.

Am fost la Roma și la Berlin, în ostaș. Am mers acolo ca să apăr onoarea voastră, mândria voastră. Fiindcă nu sunteți voi vinovați că neamul și-a prăvălit granițele fără luptă; și nu apasă pe voi umilirea de a le fi pierdut prin luptă.

Pe umerii voștri apasă însă răspunderea asigurării prin luptă a drepturilor acestui neam.

Pregătiți-vă pentru această răspundere și fiți mândri de ea, după cum noi toți suntem mândri de fapta de ostaș a bravului Mihai.

Țara și cu mine nu vom cruța nimic pentru ca să vă pregătim destinul pe care-l meritați. Țara și cu mine vă iubește și vă cinstește. Țara și cu mine așteaptă dela voi ca să nu fiți mai prejos decât glorioșii voștri înaintași.

Legionari, România națională legionară și viitorul întreg al neamului depinde astăzi de fapta voastră de mâine.

De atâtea ori mi-am deschis sufletul pentru voi, de atâtea ori mi-am îndreptat gândul spre voi. Astăzi, în această zi sfântă și tristă, din această cetate de biruință românească, vă trimit din nou sfatul și nădejdea mea.

Mistica națională însemnează convingerea în dreptatea și puterea unui neam. In această cetate s'a zămislit întâia oară mistica națională, prin luptă și prin jertfă. Aci s'a zămislit prima ctitorie a drepturilor și a afirmării românești.

Legiune a Arhanghelului Mihai, tu trebue să slujești crezul în puterile neamului. Pentru aceasta, fiecare faptă a fiecărui legionar trebue să fie o închinare și o îngenunchiere zilnică la drepturile și la datoriile față de patrie.

Dacă țara este astăzi a Legiunii, și Legiunea trebue să fie a țării.

Adevăratul legionar, legionarul legendar, servește însă țara sa numai prin muncă, numai prin ordine, numai prin supunere oarbă la legile și la chemările țării. Numai făcând astfel, vă veți împlini datoria față de neam, față de istorie, față de voi înșivă și față de jertfa Căpitanului.

Am suferit pentru voi, am luptat pentru voi, mi-am sfărâmat în țândări o carieră strălucită pentru voi și am pătimit pentru voi. Am nu numai dreptul, dar și datoria să vă cer și ascultare nesovăitoare și dăruire complectă. V'o cer eu fiindcă prin mine v'o cere țara. Ascultați-o! Lucrați în ordine, în liniște, în înfrățire și în armonie. Numai așa vom putea scoate țara din sbucium și răstriște, numai așa îi vom dură viitorul și îi vom asigura biruința.

Ați luptat, ați suferit, ați învins. Intindeți frățește mâna la toți și cu toți construiți.

Români!

Ne-am împletit destinul din fire de jertfă și de răbdare. Au putut vremurile să ne îngenunche, dar niciodată n'au smuls din noi credința în drepturi și voința de a le împlini. Și aceasta pentru că în ceasurile de răstriște, în ceasurile de încercare, Românii toți au știut să-și facă din credință și din iubirea de patrie stânca de care s'au spart neputincioase toate valurile învrăjbirilor și primejdiilor.

Din această cetate a unirii românești, a unirii lui Mihai și a lui Ferdinand I, a unirii Ardealului, fac azi un apel, un strigăt la unirea tuturor în același crez, la aceiaș faptă.

Am primit sdrobitoarea povară a conducerii țării în ceasul cel mai greu al istoriei noastre moderne. Am găsit granițele sfărâmate, sufletele prăbușite, frații goniți din căminuri pe drumurile pribegiei, câmpurile pustiite. Statul, cu poveri îndoite, și-a pierdut isvoarele de bogăție, primind în schimb sarcina instituțiilor, funcționarilor și populațiilor isgonite. O adâncă sdruncinare morală, o gravă și prea lungă destrămare politică, o neîncredere cumplită și o secătuire a puterilor națiunii. Toate acestea nu eu le-am făcut și nici noua generație a legionarilor nu poartă răspunderea acestei sfâșieri. Și ei, și eu, am dat cu desesperare alarma prăpădului care venea. In loc de ascultare, am găsit și ei și eu, loviri brutale și dușmănoase.

Pentru a putea îndrepta totul, pentru a putea acoperi rănile, pentru a asigura viitorul, este astăzi, mai mult ca oricând, nevoe de înfrățirea tuturor, de unirea și înțelegerea tuturor fiilor neamului, de netezirea tuturor frământărilor și de înlăturarea tuturor vrajbelor.

Numai prin această întrupare într'un singur cuget, și o singură faptă, vom putea ridica patria.

Numai astfel vom putea ajuta ca noua domnie a tânărului nostru Rege începută într'un apus de desnădejde, să se ridice într'un răsărit de siguranță.

Români!

Nu vin cu laude înaintea voastră, nu vin nici cu vorbe, nici cu promisiuni. Conducătorul și ostașul trebue să tacă și să înfăptuiască. Sunt până la moarte și cu totul desinteresat, în serviciul vostru. Nu vă cer nimic, Nu vă iau nimic. Vă dau tot ce poate să vă dea un suflet de român curat, îndurerat că nu vă poate vindeca total și cu un minut mai devreme, toate rănile și nu vă poate înfăptui toate visurile.

Dați-mi sprijinul vostru și încrederea voastră. In câteva zile voi arăta țării tot ce am înfăptuit în trei luni de guvernare, din ceeace m'am angajat să înfăptuiesc și ceeace am dorința să înfăptuiesc pentru viitor, dacă mă voi bucura de sprijinul și de încrederea voastră.

De aceea, din Alba-Iulia, unde gloria celui dintâi întregitor a adus peste veacuri afirmarea de voință și unire a Ardealului,

Pentru ca în sunetul de clopote al credinței strămoșești să dea coroana unirei celui din urmă rege întregitor, în numele trecutului, pentru apărarea prezentului și pentru gloria viitorului, cer azi unirea românilor într'un singur suflet.

Trăiască România!
Trăiască Regele!
Trăiască Legiunea!
Trăiască Unirea Românească!

Trăiască biruința care va veni! (urale prelungite).

IN PAGINA 3-a:

Darea de seamă a înălțătoarei serbări naționale dela Alba-Iulia